

Tills barnen själva kan gå i skolan

Abdulsatar och Muzhgan övar tecken hemma oss Muzhgan.

Bakom ett skynke i en smal gränd i Jalalabad öppnar sig en liten gårdsplan där småbarn leker och hönor pickar i marken. Vid en vägg står en flicka och nickar blygt välkommen. Hon heter Muzhgan, är 8 år gammal och döv sedan födseln. Hon har aldrig lärt sig prata, förrän nu.

Text & bild | Lisa Brunzell

Utan Muzhgans lärare Abdulsatar Seerats hjälp hade det inte gått att hitta gårdsplanen, men han kryssar vant fram i Jalalabads gränder på sin cykel. Väl framme visar han i en bok hur Muzhgan har skrivit de olika bokstäverna i alfabetet.

– Titta hon har gjort allt detta i läxa sedan jag var här förra gången, säger Abdulsatar Seerat stolt.

Abdulsatar är speciallärare för 25 elever. På sin cykel gör han hembesök hos dem alla. Till Muzhgan kommer han fem gånger i månaden. Resten av tiden är det hennes familj som står för den viktiga träningen.

Muzhgan är ivrig att komma igång med lektionen, hennes klara och nyfikna blick följer allt som sker runt omkring henne. Abdulsatar håller ut kartongbitar med de olika bokstäver på golvet, samtidigt som han håller upp en kartongbit med ena handen formar han tecknet med den andra

och artikulerar ljudet tydligt:

– Khay, säger Abdulsatar.

Muzhgan härmar, hon hör inte vad Abdulsatar säger men hon ser hur han formar läpparna och samtidigt försöker hon göra samma tecken som han. Abdulsatar rättar till hennes hand och upprepar ljudet.

Målet är att gå i skolan

Undervisningen började för ungefär ett år sedan. Muzhgan lärde sig tecknen för de olika kroppsdelarna, sina familjemedlemmar och saker runt omkring i hemmet innan Abdulsatar gick vidare till bokstäverna. Målet är att Muzhgan inom några år ska kunna tillräckligt mycket för att integreras i en helt vanlig skolklass med hörande barn och precis som dem följa med i utbildningen utan extra stöd*.

Abdulsatar jobbar i SAKs program för personer med funktionsnedsättningar. Han har själv protes och tycker cykel är det enklaste sättet att ta sig fram på. Han träffar var och en av sina elever en-två gånger i veckan, en i taget.

Träningen pågår tills eleverna kan börja i vanlig skola, där Abdulsatar under en övergångsperiod fungerar som extra resurs till läraren. Verksamheten ingår i SAKs program för hembaserad och inkluderande utbildning. •

Muzhgan är döv sedan födseln.

* De döva eleverna i en vanlig klass följer undervisningen via det läraren skriver på tavlan. I vissa fall kan läraren teckenspråk.